

under § 136, eller kan anses som Bestikkelse, eller laaner Penge af dem, skal, ligesom den, der benytter sin Stilling til at formaa dem til at indgaa for sig andre Forbindtigheder, som kunne være dem til Tab eller virke til Skade for det gjensidige Tjenesteforhold, eller indlader sig med dem i upassende, for Stillingens Anseelse skadelige Forbindelser, straffes med Fængsel i første Grad. Gjør en Officer sig skyldig i nogen af de nævnte Handlinger i Forhold til Underofficerer eller menige Krigsmænd, eller en Underofficer i Forhold til Menige, kan Straffen efter Omstændighederne og især i Gjentagelsstilfælde bestemmes for en Underofficer til Bestillings Fortabelse, hvormed kan forbindes Fængselsstraf, og for en Officer til Fængsel i anden Grad eller Embeds Fortabelse.

9de Kapitel.

Om saadanne Misbrug af den militære Magt eller Myndighed, som ikke angaa Forholdet mellem Overmand og Undermand.

§ 139.

Den Befalingsmand, som ulovlig og navnlig med Tilfidsættelse af Grundlovens § 89 anvender den under ham staaende væbnede Magt imod en Forsamling af Mennesker, skal straffes med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Befaler han Angreb med Vaaben imod Forsamlingen, kan Straffen stige til Statsfængsel eller Strafarbejde i 3 Aar.

Har det været aabenbart, at han har været ubesøiet til den væbnede Magts Anvendelse, og Nogen kommer til Skade eller omkommer, bliver det at undersøge, om disse Følger efter Omstændighederne bør tilregnes Befalingsmanden som forsættelige eller uagtsomme, og hvis i saa Tilfælde de borgerlige Love lede til større Straf for Følgerne, skal saadan Straf paalægges. Ogsaa bliver større Straf at idømme, naar samme er forskyldt paa Grund af det lovsfridige Diemed.

§ 140.

Den Befalingsmand, som ikke standser med Fjendtlighederne, efter at han er underrettet om, at Fred eller Vaabenstilstand er afsluttet, eller uden høiere Befaling angriber med den ham underordnede væbnede Magt nogen forbunden eller anden venstabelig Krigsmagt, eller med samme falder ind paa en venstabelig Magts Territorium og der udøver nogen Fjendtlighed, skal, naar det ikke sker til nødvendigt Forsvar, efter at han først selv er bleven angreben, anses med Embeds Fortabelse eller høiere Straf, der under særdeles skærpene Omstændigheder, og fornemmelig naar noget betydeligt Onde bliver Folge af Forbrydelsen, endog kan stige til Livsstraf.

§ 141.

Benytter Nogen et faldt Føregivende om militær Myndighed til at begaa et Forbrydelse, for hvilken han bliver at straffe efter de borgerlige Love, kommer dette til Betragtning ved Bestemmelsen af den efter disse Love forskyldte Straf, men denne kan endog, saafremt dens Natur tilsteder det, under særdeles skærpene Omstændigheder forøges med et Tillæg, som dog ikke maa overstige den halve Bestraffelsesstraffens højeste Grad.